

तेनेष्टो विधिवद्यज्ञः सम्यक् शास्ति वसुन्धरां ।
 स एवैकोऽभवद्भर्ता पृथिव्यां व्याप्तशासनः ॥ ६ ॥
 अजायत सुतस्तस्य वत्सप्रीर्नाम नामतः ।
 पितातिशयितो येन गुणौघेन महात्मना ॥ ७ ॥
 तस्यापि भार्या सौनन्दा विदूरथसुताऽभवत् ।
 पतिव्रता महाभागा सा प्राप्ता तेन वीर्यतः ॥
 हत्वा पुरन्दररिपुं कुजम्भं दितिजेश्वरं ॥ ८ ॥

कौटुकिरवाच ।

भगवंस्तेन संप्राप्ता कुजुम्भनिधनात् कथं ।
 एतदाख्यानमाख्याहि प्रसन्नेनान्तरात्मना ॥ ९ ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

विदूरथो नाम नृपः ख्यातकीर्तिरभूद्भुवि ।
 तस्य पुत्रद्वयं जातं सुनीतिः समतिस्तथा ॥ १० ॥
 एकदा तु वनं यातो मृगयां स विदूरथः ।
 ददर्श गर्तं सुमहद्भूमेर्मुखमिवोज्जतं ॥ ११ ॥
 तं दृष्ट्वा चिन्तयामास किमेतदिति भैरवं ।
 पातालविवरं मन्ये नैतद्भूमेश्चिरन्तनं ॥ १२ ॥
 चिन्तयन्निति तत्रासौ ददर्श विजने वने ।
 ब्राह्मणं सुव्रतं नाम तपस्विनमुपागतं ॥ १३ ॥
 स तं पप्रच्छ च नृपः किमेतदिति विस्मितः ।
 अतिगम्भीरमवनेर्दर्शितान्तर्गतोदरं ॥ १४ ॥